

Det finns inga genvägar till löfteslandet, alla har vi en ökenvandring att göra - Predikan

[Spara som PDF](#)

Predikan på Pingstdagen i Södra Ljunga den 24 maj 2026

Vart tog parakyrkligheten vägen?

Vill du lyssna till innehållet i denna text kan du göra det via spelaren nedan:

Klicka på [denna länk](#) för att lyssna om du inte ser en spelare ovan eller högerklicka för att ladda hem ljudfilen till din dator (mp3).

Första vuxendopen i Sverige

När det uppstår väckelser och andliga strömningar, då blir det inte sällan så att den etablerade samfundskristenheten uppfinner olika epitet, eller rent av skällsord, som de klistrar fast på sådana skeenden.

På 80-talet började den etablerade kristenheten använda ordet "parakyrklig" för just rörelser som strömmade fram vid sidan av samfundsförsamlingarna. Både sunda och osunda sammanhang fick detta epitet. Så att en rörelse av etablissemanget ses som parakyrklig behöver inte med automatik betyda att den är sund och bibelförankrad, eller tvärtom. Det kom även ut en bok i slutet på 80-talet som hette *Parakyrkligt - om business och bön i Sverige* av Fred Nilsson. Den boken satte främst fokus på Trosrörelsen.

Ordet "parakyrklig" kan betyda "utanför kroppen", alltså "utanför Kristi kropp" - vilket ju är väldigt fel när det gäller sunda sammanhang som inte lyder under någon församling eller något samfund, de lyder ju istället direkt under sin Herre och Gud! Vår samling här idag skulle nog av somliga stämpas som ett parakyrkligt sammanhang, men det tycker jag vi kan ta med ro.

Jag tror att Gud helst rör sig i de små sammanhangen som inte vuxit till stora självsäkra verksamheter. De stora blir så gott som alltid mer och mer fokuserade på verksamheter, fastigheter, ekonomi, anställningar, samt att behålla och underhålla medlemmar. Ofta sänker de "trösklarna" till församlingarna för att de lättare skall få in nya medlemmar, detta för att säkra ekonomin. Så bland dessa stora och präktiga sammanhang kommer därför Bibeln mer och mer i skuggan.

Guds sanna evangelium har vanligen strömmat via små "parakyrkliga" rörelser - fast ur Guds perspektiv är dessa inte utanför Kristi kropp utan tvärtom. Litenheten och utsattheten har varit en bra grogrund för evangeliets budskap. Exempel på sådana rörelser genom historien är:

Valdenserna - 1100-talet, Italien - de fick fly upp i Alperna, undan Kyrkans förföljelser.

Albigenserna - 1100-1200-talet, Frankrike - Kyrkan tillintetgjorde nästan alla evangeliskt troende i staden Albi genom ett korståg dit. De brände dessutom albigensarnas alla skrifter.

Lollarderna - 1300-talet, England - John Wycliffe var en förgrundsgestalt. En annan ledare, John Oldcastle, dödades av Kyrkan och efter Wycliffes död grävde Kyrkan upp hans ben och brände dessa.

Husiterna - 1400-talet, Böhmen/Tjeckien - ledaren John Hus, brändes på bål av Kyrkan

Anabaptisterna - 1500-talet, Schweiz - också förföljda, till och med av Luther.

King James Bibel - 1611 - En viktig översättning för den evangeliska kristenheten!

Herrnshutarna - 1700-talet, Tyskland

Roparna - mitten 1800-talet, Sverige - mest barn och unga som ropade ut budskap

Alla dessa rörelser var kanske inte helt sunda och bibeltrogna rakt igenom, men de var ändå väckelserörelser som värnade om evangeliet och som gick emot den stora "skökkyrkan".

Tyvärr är det ju så, att även sunda rörelser med tiden vanligen spårar ur på något sätt, och det sker vanligen genom att man inom sådana rörelser börja tycka att man nu KAN det hela. Man blir andliga experter. Eller så uppstår det någon villolära som då blir som ett fundament i rörelsen som man håller stenhårt om och aldrig släpper. Eller så blir det en enda person som upphöjs, som börjar utöva ett auktoritärt ledarskap.

Man kan fråga sig om det finns några sunda s.k. parakyrkliga strömningar i vårt land idag, som alltså inte är parakyrkliga/utanför kroppen sett ur Guds perspektiv. Jag har svårt att se det. Men det finns en längtan bland många "fristående" kristna att det skulle uppstå något. Jag har förstått att sunda väckelser ofta startat **oväntat** i små sammanhang, där man samlats till bibelläsning och bön. Själv tror jag att det är hemgrupper som gäller idag för att få igång bibelläsandet och bönen. Och med det eventuellt väckelse - om Herren vill det. **Vi behöver bli läsare igen.**

Kommer Gud med splittring?

Så vi kan fråga oss om Gud verkligen vill ha full enhet till varje pris? Är ekumenik alltid bra? Kan det vara så att Gud ibland vill splittring i kristenheten?

Ja, det finns en hel del som talar för att han vill det under särskilda omständigheter.

Luk 12:51: "Menar ni att jag [Jesus] har kommit med fred till jorden?
Nej, säger jag er, inte fred utan splittring."

Vilken splittring är då av godo för människan - sett ur Guds perspektiv? Vi skall läsa om hur Noa fick uppdraget att uppfylla jorden efter syndafloden:

1 Mos 9:1: "Gud välsignade Noa och hans söner och sade till dem: "Var fruktsamma, föröka er och uppfyll jorden."

Detta påminner faktiskt i viss mån om Missionsbefallningens "gå ut i världen...". Sedan skall vi läsa i kapitel 11:

1 Mos 11:1-4: "Hela jorden hade ett enda språk och samma ord. Men när människorna bröt upp och drog österut, fann de en lågslätt i Shinars land och bosatte sig där. De sade till varandra: 'Kom, så slår vi tegel och bränner det!' Teglet använde de som sten, och som murbruk använde de jordbeck. Och de sade: 'Kom, så bygger vi oss en stad och ett torn med spetsen uppe i himlen! Låt oss göra oss ett namn, så att vi inte sprids ut över hela jorden.' "

Babels torn

Här ser vi att folket efter syndafloeden byggde ett torn för att de **INTE** ville spridas ut över jorden. Detta var ju då tvärtemot den befallning som Noa hade fått av Gud.

Det står att de använde jordbeck som fogmassa mellan stenaren till tornet. Det är som en sorts asfalt, eller kletig råolja. Råolja, kol, gas, alla fossila bränslen består av allt biologiskt material som gick under vid den stora översvämningen vid Noas tid. Det förvandlades snabbt till olja, kol och gas under högt tryck och hög värme, under allt det sediment som hade lagrats ovanpå detta material. Det var den globala översvämningen och vulkanutbrott som i samverkan åstadkom detta. När vi pumpar upp detta så tar vi alltså upp lämningarna från den gamla syndiga världen. Man kan fundera över vad det gjorts med vår värld. Nåväl, detta var bara en parentes.

När de byggde på tornet gick de alltså emot Guds vilja om att uppfylla jorden.

1 Mos 11:4: "Låt oss göra oss ett namn, så att vi **INTE sprids ut** över hela jorden."

Detta tornbygge i Babel var mänsklighetens första storslagna enhetsprojekt! Det innebar en slags självförgudning, de ville göra sig ett namn med tornets spets upp till himlen. När människan bygger riken, välden, stater, organisationer,

verksamheter, där människor samlas till enhet, och gör sig ett namn till berömmelse, då tar människan Guds plats. Risken för människorna vid Babels torn var att allesammans skulle vända Gud ryggen och gå förlorade för evigt. Så vad gjorde Gud?

1 Mos 11:5-9: "Då steg Herren ner för att se på staden och tornet som människorna byggde. Herren sade: 'Se, de är ett enda folk och de har ett enda språk. Detta är deras första tilltag, och härfter ska ingenting vara omöjligt för dem vad de än beslutar sig för. Låt oss stiga ner och förbistra deras språk, så att den ene inte förstår vad den andre säger.'
Så spred Herren ut dem därifrån över hela jorden, och de slutade bygga på staden. Den fick namnet Babel, eftersom Herren där förbistrade hela jordens språk, och därifrån spred han ut dem över hela jorden."

Alla dessa olika språk ledde så klart till misstänksamhet, konflikter och i sin tur till stora folkvandringar ut över hela jorden – med tiden. Gud gjorde alltså så att människorna spreds ut över jordengenom att ge dem olika språk. Vad är då själva grundorsaken till att Gud splittrar? Jo, helt uppenbart är en anledning till det att Gud vill få ut människorna över jorden, helt i linje med den befallning han gav Noa. Men det finns en anledning till. Här skall vi då komma ihåg Missionsbefallningen.

Matt 28:19: "Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar"

Här ser vi en befallning till oss kristna som liknar den som Noa fick: Gå ut i världen och föröka er! Till detta uppdrag har Gud gett oss sin Helige Ande, kanske den främsta anledningen till att vi får den Helige Ande.

Apg 1:8: "Men när den helige Ande kommer över er, ska ni få kraft och bli mina vittnen i Jerusalem, i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns."

Vi har alltså kallelsen att gå ut i världen med den kraft som Herren förser oss med.

Detta behöver inte betyda att alla skall bli missionärer, men det betyder att vi inte skall vara med och bidra till "torn-byggen"!

Hur blev det då efter Jesu himmelfärd? Jo, då satt lärjungarna mest bakom låsta dörrar och var skraja. Men så kom pingsten.

Apg 2:4: "Alla uppfylldes av den helige Ande och började tala främmande språk, allteftersom Anden ingav dem att tala."

Här ser vi då att lärjungarna började tala främmande språk, detta som vi ofta kallar för att "tala i tungor". Tänk dig nu att du var en skriftlärd som stod där och hörde detta. Du skulle genast ha kopplat ihop det som hände med lärjungarna med språkföbistringen vid Babels torn. Likheten är ju slående! Men pingstens andeutgjutelse innebar INTE att alla där i Jerusalem startade *Jerusalem Ekumeniska Råd*. Istället ledde lärjungarnas frimodighet till att det blev förföljelse, och på så sätt spreds DOM ut. Med sig hade de evangeliet. Jag tycker att detta stora under med alla språk som lärjungarna började tala, även i sig var ett *tecken* på att evangeliet med tiden skulle nå ut över världen till alla folk och språk.

Vad hade då hänt om lärjungarna inte hade blivit döpta i den Helige Ande? Hade de stannat kvar i Jerusalem? Hade de byggt en katedral där så småningom? Ja, när den kristna tron senare gick i baklås så blev det ju katedraler i Jerusalem, men inte i början.

Vilken enhet vill Gud då **inte** se? Vad får honom att sända splittring?

Apg 17:26-27: "Av en enda människa har han skapat alla människor och folk till att bo över hela jorden, och han har fastställt bestämda tider och gränser inom vilka de ska bo. **Det gjorde han för att de ska söka Gud och** kanske kunna treva sig fram och finna honom, fast han inte är långt borta från någon enda av oss."

Om mänskligheten når fram till total enhet, då går vi under. Gud satte därför upp gränser – genom språkföbistringen vid Babels torn – för att människorna **skall söka honom**. En global enhet gör att alla till slut vänder Gud ryggen. Men gränser och konflikter förhindrar alltså den enhet som kan innebära att alla går evigt förlorade. Det är den enkla logiken utifrån dessa bibelord.

Vad gör kristenheten idag? Jo, man samlas mer och mer i ekumeniska möten, konferenser, kampanjer, osv, där man inte är nog med ett rent och sant evangelium.

Målet är många gånger total enhet, och då kommer evangeliet och Bibeln i kläm. Risker med det är ett nytt Babels torn!

När enheten går före evangeliet och missionsbefallningen, när kristna bygger system, verksamheter, kyrkor och katedraler, då sänder Gud sin Ande till väckelser som faktiskt splittrar. Det leder till förföljelser, som leder till att folk och evangeliet sprids ut, **precis** som vid Babels torn och som vid den första pingstdagen då lärjungarna blev döpta i den Helige Ande. På liknande sätt är det i Kina idag med husförsamlingsrörelsen. När polisen får nys om att det pågår olagliga kristna möten i någon liten by, då drar evangelisterna vidare till nästa by, och sedan till nästa by, osv. Föreningen Ljus i Öster har en film om detta.

Villoläror och **falska** väckelser leder också till splittring, men då är det inte Gud som ligger bakom. Men han tillåter det för att pröva våra hjärtan. Men det är något annat.

I den yttersta tiden kommer mänskligheten att ge sig på världshistoriens största enhetsprojekt, och man kommer **nästan** att lyckas. Det blir ett försök till att bygga ett nytt Babels torn – kan man kalla det. Detta kommer att ske under Antikrists ledning. Då gäller det verkligen att förstå att den enheten inte är från Gud! Därför tror jag att vi redan idag måste inse att all enhet inte är bra. Är vi inte vakna för det kanske vi kommer att förföras av det sista "babels tornsbygget". Här gäller det att komma ihåg vad Jesus sa om sin återkomst, så att vi inte dras med i några påståenden om att Jesus redan har dykt upp här eller där:

Från Reformationsbibeln:

Matt 24:25-28: "Se, jag har sagt er det i förväg. Därför om de säger till er: Se, han är i öknen, så gå inte dit, eller: Se, han är i de inre rummen, så tro det inte. För såsom blixten kommer från öster och syns ända till väster, **SÅ** ska också Människosönens återkomst vara. För varhelst den döda kroppen är, dit samlar sig *örnarna*."

Det står faktiskt "örnarna" i den grekiska grundtexten. Den döda kroppen här kan vi kanske se som Antikrist, och örnarna är då en bild för alla de som följer honom. Jesu återkomst skall alltså vara lika kraftfull och synlig som en blixtn som går rätt

över hela himlen. Det innebär att vi kan strunta i alla rykten om att han har dykt upp där eller där. Men det vi kan göra är att hålla koll på tidens tecken, och då är avfallet i kristenheten ett av dom stora tecknen. Ett annat är ju vad som händer med Israel.

Så vi skall ha ett finger i Bibeln samtidigt som vi kollar ut över världen. Och det kanske är snart som vi kan känna att detta bibelord är högaktuellt:

Matt 24:33: "När ni ser allt detta VET ni på samma sätt att han är nära och står vid dörren."

Vi skall alltså kunna VETA när Jesus är på gång, Det känns betryggande tycker jag!

Amen!

[← Till Pass 5](#)

[← Till omslagssidan](#)

/Lennart